

ŽIVOTOPIS JANA SLÁMY

Jan Sláma se narodil na Štědrý den v roce 1929 ve Vraňanech, později se rodina odstěhovala do Nové Vsi, a nakonec do Prahy, kde pak prožil celý svůj život. Na jeho výchovu dohlížela především maminka, tatínek pracoval na tunelech daleko na Šumavě a domů jezdil jen zřídka. Maminka získala v Praze spolu s bytem na Kačerově místo správcové. V roce 1939, když mu bylo deset let začala okupace, přečkal ji naštěstí spolu s maminkou ve zdraví.

Po válce se vyučil mechanikem a pracoval několik let u montážního podniku spojů. Současně se učil ve Svazarmu vysílat jako radista. Toto vzdělání se mu do budoucna velmi vyplatilo. V roce 1960 odpověděl na inzerát Československé námořní plavby a byl krátce na to přijat jako radista. Nalodil se ve Štětíně a odtud vyrazil na československé lodi Republika na svou první plavbu do Číny.

Jeho první plavba nedopadla nejlépe, ze zdravotních důvodů se musel z Jemenu vrátit domů, ale na moře se brzy vrátil a na další lodi Kladno pak obeplul celý svět. Často musel jako člen československé posádky čelit nejen nástrahám přírody, ale také úskalím vyplývajícím z napětím mezi Západem a Východem, Náhoda lodi Kladno však přála a přes často nebezpečně vyhlížející situaci přežila posádka lodi až na jednu tragickou nehodu vše ve zdraví, dokonce srážku se švédským tankerem.

Domovským přístavem československých námořních plavidel byl Štětín, odtud vyrazili členové posádky Kladna na svou pětiměsíční plavbu. Nejraději se se pan Sláma vracel na Kubu, kam cesta trvala tři týdny a kde se vždy setkal s velmi přátelskými lidmi. Na lodích se používala stejně jako dnes angličtina, časté cesty na Kubu vedly pana Slámu k tomu, že se sám naučil španělsky. Zprávy se vysílaly v Morseově abecedě. Československé obchodní lodě vozily náklad často i do západních zemí, členové posádky měli místo pasu mezinárodní námořní knížku, pan Sláma měl jako radista navíc mezinárodní zkoušky. Jako radista měl na lodi neobyčejně důležité postavení – on jediný v té době znal ze radiových zpráv předpověď počasí, kteroupak posílal na kapitánský můstek.

Po deseti letech života námořníka se opět vrátil domů do montážního podniku. Cestovat však nepřestal, Jeho podnik, kde se stal nakonec vedoucím střediska, měl mnoho mezinárodních zakázek. Díky tomu se podíval do Argentiny, Mexika, dva roky strávil v Sýrii a krátce pobýval i v New Yorku, kde se mu velice líbilo. Uvažoval dokonce i o emigraci, ale jeho manželka byla proti, nechtěla opustit své rodiče a přátele a také svou práci. Časté cestování

Na námořní plavbu rád vzpomíná, dodnes se schází s ostatními námořníky každou první středu v měsíci v restauraci Mělník na Praze 7 a těší se na oslavu svých narozenin.

K dlouhému věku bezesporu přispělo, že přestože byl více jak deset let námořníkem, nikdy nepil ani nekouřil, hodně sportoval, ale, jak sám přiznává, jídlo měl rád, dokázal sníst i 26 knedlíků.

Pan Sláma viděl velký kus světa, strávil na cestách většinu svého života, zaplatil za to tím, že na založení rodiny bylo po návratu domů již pozdě. Ale je velkým optimistou svou radost ze života předává dál skrze své přátele.